

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četirih opne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Za oznanila se plačuje Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Epilog k Medvodski stvari.

Te dni smo mi prinesli v svojem listu na drobno sodniško razpravo o tistem Medvodskem napadu na „nemške pevce“, ki slišijo na ime „liedertafelji“, ki je po leti vse nemško časopisje polnil s psovki na slovenski narod. Z lažjo je začela tačas naša nemška uradna „Laibacher Ztg.“ poročevati o tej stvari in ta nemška laž se je vlekla in napihavala po celem nemškem novinstvu ter mala neznatna stvar je bila nemškim liberalcem ugoden in dobrodošel povod, perfidno grditi naše slovensko ime, grditi našega kmeta in psovati na našo deželo, kot posebno surovo in ogibanja vredno. Uže tačas in potlej smo se mi z resnico zoper to vzdignili, ali nasledek je bilo konfisciranje lista in polno pravd, katere so zoper nas drznili se voditi baš oni, ki so laganje zoper našo deželo brezsravno začeli bili. Sodniška obravnava je dokazala, da smo mi prav imeli, kljub vsem pravdam, a da so oni lagali, kateri so afero „podšuntanim slovenskim kmetom“ in tako narodnej stranki v krivdo devali. Ali nikjer ne najdemo, da bi nemški hujskalci zdaj, ko je resnica na dan prišla, svoje obrekovanje oporekli, za resnico pričali. „Aliquid semper haeret!“

Kaj je sodniška preiskava pokazala? Da je neki nedorasel pastir, 18 let star dečak, 40 „nemških mož“, hrabrih vitezov „liedertafelskih“ v beg zapodil! Zares stvar je tako smešna, za udeležence tako nečastilna, da morajo pač sami zarudeti in izpoznati, da bi bilo za njihovo reputacijo večno bolje, ko bi bili molčali. Šest zaporedom jih je prijel, šest se jih je treslo pred njim, a nobeden ga prav za prav videl nij! „War das deine Nase?“ vpraša

se v Faustu mej pijanimi v Auerbachovej kleti. In ti pred vsem svetom osmešeni ljudje so reprezentirali nemštvo pri nas!

Če sploh kedaj, delal se je tukaj iz komarja slon, kakor ga nemčurska stranka ali svojati v vseh javnih rečeh zoper nas Slovence dela. Sleprija in laž, to je bil in je od nekdanj edini pravi element, v katerem se je nemškutarstvo in liberalno nemštvo pri nas gibalo in se giblje. Zavijanje resnice, vedoma laganje, obrekovanje v dunajskih časopisih, — vse je našim nemškutarjem prav bilo v boji zoper opravičene terjatve slovenskega naroda. Da je to tako, to je spet jasno iz sodniško obravnane in po preiskavi dovršene afere Medvodske, kakor je bila, in kakor se je razkričavala. Zavoljo tega, ker je mladolet pobalin neke strahopetce, ki niso imeli toliko poguma, da bi se mu bili moško v bran postavili, insultiral, moral je celi slovenski narod zasramovan biti, cela kranjska dežela obrekovana! Zarad tega lažnjivega vpitja nemškega časopisja moral je vrl c. kr. žandarm smrt storiti, in pošten ter obče priljubljen štacijski šef je bil zavoljo tega prestavljen iz Medvod!

Bilo bi odveč od neodvisnih liberalnih nemških časnikov terjati, da bodo za resnico pričali in zdaj preklicali svoje tedanje laži. Od kogar pa Kranjci smejo in morajo preklicati terjati, to je uradna „Laibacher Zeitung“. V njej je bil izvor vsem lažem. Ona naj bi morala preklicati tisto kar je lažnjivega v svet vrgla takoj drugo jutro po aferi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. decembra.

Potrjuje se, da grof Taaffe misli cesarju okolo novega leta predložiti imenovanje kach

dvajset novih udov gospodske zbornice in tako iz manjšine v tej skupščini narediti večino. To bode ustavovercem nov udarec.

Novo razmerjenje zemljiškega davka rabijo liberalni nemški ustavoverci še zmirom v svojih listih kot agitacijsko sredstvo zoper desno stranko državnega zbora. Zdaj prihaja „D. Ztg.“ in prav z židovsko nesramnostjo pravi, da v tej zadevi vse stranke pozabljajo državo in da vsaka gleda le na svojo ožjo domovino, da bi je kdo ne oškodoval. S tem se tedaj priznava, da je tudi nemško-liberalna stranka, „državna stranka“ imenuje sebe, pozabljala na državo, ter segala po davku nemških kronovin, da bi zemljiški davek znižala nemškim. Tako se zdaj vidi, kdo sega v tuje, Nemec ali Slovan.

Vprašanje države.

Predlog za mirovno sodišče v grško-turškem vprašanju je izšel od francoske vlade, ne od angleške in sicer z ozirom na to, ker je struna mej Carigradom in Atenami tako napeta, da zna vsak čas počiti. Kako nemška vlada o tem sodišču misli, povedali smo uže včeraj. Iste pogoje stavi tudi Avstrija. Gotovo skoraj pa je, da se niti Turčija niti Grška ne bi hotela ukloniti razsodbi evropskega sodišča, kajti Grška se naslanja na svoje orožje in berlinski dogovor, Turčija pa sploh nečče Grkom ničesa odstopiti.

Na Srbskem so volitve izpadle nepričakovano ugodno za novo ministerstvo. Pravi, da bode samo 7 Rističevih privrženec v skupščino prišlo. — Videti je, da tudi v Srbiji vsaka vlada večino dobiva, kakor še marsikje.

Potrjuje se, da se je v Rimu sestavil odbor, ki nabira pod vodstvom Garibaldijevega sina prostovoljcev za Grke. Dva odbornika tega komiteta sta prišla 21. t. m. v Atene, ter ju je sprejel ministerski prvosednik Komunduros. Grška se odločno oborožuje.

V francoskem senatu je bila vlada vprašana, zakaj da je odstranila iz pariških ljudskih šol svete podobe. Ferry je odgovoril, da zato, da dobé šole posveten značaj. Še 185 glasovi je potem senat sklenil tak dnevni red,

Listek.

Jan Kollár,

otec vzajemnosti slavjanske.

(Konec.)

Uže srbski povestničar Pavao Solarić in pozneje Poljak Tad. Wolanski in dr. poskušali so in trudili se dokazati, da so nekdaj po celem Italiji živeli Slavjani, ter da se ves latinski jezik ima proizvajati iz slavjanskega. — Solarić izdal je o tem knjigo: „Rimljani slavenstvomavšiji“ l. 1818, a Wolanski svoje: „Schriftdenkmale der Slaven vor Christi Geburt“ l. 1850 i d.

To starinsko misel poprijel je tudi Kollár — kakor smo videli, uže v svojem „Cestopisu“; a z velikim trudom nastojal je več let dalje jo razviti v dveh knjigah pod naslovom „Staroitalia slovanská“, v Beču I. 1851; II. 1853

(ta uže po njegovej smrti izdana s pomočjo cesarske akademije). To delo Kollárovo za povestnico slavjansko sicer nij tako važno, kakor bi marsikdo mislil. Etimologija je v obče filologije najtežji del, čije izraževanje nepaznega človeka jako lahko zavede na kriv pot. Tu treba obširnega znanja, posebne pazljivosti in ostroumja. Kollár je bil bolji pesnik nego li starinoznanec in jezikoslovec,*) pa za to primerjajoč stara imena italijanskih krajev itd. imenom slavjanskim, za Slavjanstvo neizmerno navdušen, predaleč sega. Vendar veli o njem

*) Poljak Edm. Chojacki baš v teh dveh boleznih — kakor veli — vsem češkim pesnikom vlastnih, namreč v arhajologiji in filologiji, nahaja razlog, zakaj v poslednjih dveh spevih „Slávy Deere“, še le pozneje, uže za Kollárovih drugih studijev spevanih, nema več one poetiške lepote in dovršenosti, po kateri se prvi trije spevi odlikujejo („Czechja i Czechowie przy koncu pierwszój połowy XIX go stulecia“, Berlin 1847).

Davorin Trstenjak: „Akoravno Staroitalci niso bili Slovani, so vendar tudi člen tiste azijatske rodovine, katere so Slovani, tedaj mnenje nij paradokсно, ako se trdi, da v obojem basnoslovji se najdejo sorodni življi . . . Izvrstnega nij nič na svetu, in čeravno je veliki pesnik Slovanov s svojo „Staroitalijo“ na krivo pot zašel, ima vendar v njej dosti novega in za starinoslovje Slovanov važnega“ („Novice“ 1855. št. 29).

Nazadnje naj še bode omenjen Kollárov spis o Reterskih božanstvih z runami. Rokopis ta v nemškem jeziku pod naslovom: „Die Götter von Rethra“ nahaja se sedaj v knjižnici novostrelske (Neu-Strelitz), za katero ga je bibliotekar Genzen kupil od pokojne Kollárove vdove, katera — kakor javlja Dav. Trstenjak — po smrti svojega moža v Avstriji nij našla nijedne akademije ali učenega društva, katero bi ta važni rokopis kupilo. Sedaj bode

ki obžaluje vladino postopanje glede odstranjenja verskih znamenj po ljudskih šolah.

Angleške vladi se delajo zapletke na vseh straneh. Še vre vse na Irskem in vlada se neprenehom posvetuje, kako bi ohladila Irce, pa uže pride iz južne Afrike glas, da so se tamošnji naseljenci vzdignili zoper Angleže in te odpodili, potem pa proglasili republiko. Dve leti so samo gospodarili Angleži kot gospodarji nad Trasvalčani. Angleška vlada je v južno Afriko poslala vojakov.

Dopisi.

Iz Sežane 22. decembra. [Izv. dop.]

Pretečen teden se je mnogo pripravljalo za otroško veselico, katera je bila pri nas v nedeljo dne 19. t. m. Pri slabem vremenu se je bilo vendar mnogo občinstva zbralo v lepo okinčanej g. Scaramangovej dvorani. Po prihodu g. glavarja se je svečanost pričela. Videla se je občna zadovoljnost po obrazih — posebno pri našej mladeži, ki je bila jako bogato obdarovana. Dve tretjini šolskih otrok je dobilo razne obleke in obuvala, kajti miza je bila jako bogato obložena z obleko in obutvijo. Razdelili so le to g. krajni šolski predsednik in šolskega sveta udje. Po tej prvi razdelitvi se je delilo vsakemu šolarčku razne jestvine. — Največ se imamo za to slovesnost zahvaliti predsedniku krajnega šolskega sveta, g. Josipu Delenu, ker po njegovem trudu in po njegovej skrbi so bili ubožni otroci tako bogato obdarovani. Nič menj priznane zasluge kinčajo tudi g. Ivana Valetinčiča, kateri je krajnemu šolskemu svetu predsednikov namestnik. Tudi on podpira naše šolarčke ter jim pomaga. Isto tako je mnogo pripomogel k lepej veselici g. Jože Rentelj.

Dne 19. t. m. so hoteli vlomiti trije tatje v hišo prejšnjega župana g. Vrabca v Dutovljah, a gospodar jih je še o pravem času izpazil ter jim je z revolverjem posvetil. Dva sta ranjena pokazala pete, tretji pa je bil dobro zadet in nij mogel pobegniti, ampak zgrudil se je bil — a nij še mrtev, odpeljali so ga v Trst v bolnico. Ona dva tička pa imajo uže pod ključem.

Tukajšnja čitalnica je imela vtorek dne 21. t. m. svoj letni občni zbor, pri katerem je bila volitev novega odbora in se je sklenilo napraviti veselico v korist nesrečnim Zagrebčanom, našim bratom.

Iz Trsta 21. dec. [Izv. dop.] Večkrat sem uže omenil razmer našega delavskega podpornega društva, ter tudi karal neke osebe, ki le nemir dela, pa vi ste se ognili mojim do-

pisom, branili se priobčiti moje tožbe ter vrgli v koš ali pa ste brisali, da je mene in vse naše pristaše bolelo. Ako ste čitali poslano v „Edinosti“ od 15. t. m. vidite, da ne sodim jaz sam tako. Kakor se nahajajo povsod smeti, enako je tudi pri nas na Adriji. Delavsko društvo, komaj da se je ustanovilo v Trstu, uže so začeli nekateri proti odboru rovati, očitaje mu, (pa to le na skrivnem proti tretjim osobam) celo sleparijo. Ti ljudje bi bili sami radi na odborova mesta prišli, ne vprašaje ali so za to. Ako pridno zasledujemo, šlo je to za gole osobnosti in nikakor ne za stvar. To je pa povsod nesramno in grdo. — Na čelo te stranke se je od prvega postavil neki intrigant. Morda je mislil, da je še vedno ona žandar-ska komanda pri njem v veljavi kot nekdanj, ko je še v onej opravi bil. Intrigiral je dolgo časa. Odbor ga je moral iz društva izključiti, ker je mnogo ljudi odvrnil s svojim strupenim govorjenjem, da se niso v društvo vpisali. In navadno je mej ljudmi, da so za slabe stvari precej prijemljivi in radi v nezaupnosti. Ko je bil od društva odstranjen, dobil je svojega zaveznika v osebi g. P., kateri je tudi začel nedne ude begati.

Glavni zbor se je kljub temu rovanjem v najlepšem redu vršil, naj bi bil prišel g. P. se svojo kopico; ako je njegova stvar resnična, ako pa nij, to se ve, da se pokrije in prihrani še večjo blamaža s tem, da se izostane, da ga ne zadenejo pušice. Izvoljeni so bili soglasno: Za predsednika Ivan Naberger, za tajnika Ivan Dolinar, za denarničarja Dragotin Schmid. Odbor je: Viktor Dolenec, trgovec, Mate Polič, trgovec, dr. Fr. Mandič, Davorin Živic, inženir, Franc Žitko, trgovec, Josip Seleš, pekovski mojster, Anton Škabar, uradnik, Ivan Gulin, delavec, Ferko Grabrijan, ključar, Ladislav Hain, čevljar, Ivan Padar, čevljar, Davorin Stare, colninski delavec, Namestniki: Fr. Jereb, trgovec, Ant. Kvas, gostilničar, Ivan Ujčič, vozar, Ivan Hvast, mlinar, Fr. Jeršek, pekovski vodja, Josip Berek, urar.

Te osebe so porok, da se bo društvo vrlo in dobro razvijalo na korist naroda in človečanstva.

Z Dunaja 22. dec. [Izv. dopis.] Ker nastopimo v kratkem novo leto, ne zamerite, da vam pišem par besedic o naročevanju tujih listov za novo leto. Čital sem namreč v več dopisih „Slovenskega Naroda“, kako si tó ali ono slovensko bralno društvo ali čitalnice na-

ročevajo na „Presse“, „Kikeriki-ja“ itd. Mene to vsakokrat globoko v srce zaboli. Odbor takovih društev si gotovo nij svest svoje naloge, ako za take judovske, Slovanstvo vedno sramoteče liste denar ven meče. Da to celó v časnik trobentat gre, ter s tem še druge na naročevanje tacihi brezsravnih listov zapeljuje, je res največji škandal.

Pomislimo jedino to: Ako se more čitalnica naročiti na „Kikeriki-ja“ in na „Presse“, more za ta denar naročiti po dva, da, po tri slovenske liste; slovensko novinstvo pri takej abotnosti torej škodo trpi. Nekateri hočejo čitati nemški časopis! No, dobro. V Avstriji je več nemških listov, ki pišejo v slavjanskem smislu. V Pragi n. pr. „Politika“, na Dunaji: „Vaterland“, „Sonn- und Montags-Zeitung“ in sedaj izvrstno uredovani list avtonomistiške stranke „Tribüne“, ki je najbolj po cení izmed vseh dunajskih dnevnihi listov; dalje „Wiener Abendpost“. Na te se naj naroči, kdor če čitati dunajsk nemšk list. Ugovarja se tudi lahko, da je treba čitati tudi glasila nasprotnne stranke. Moj Bog! če bomo iz tega uzroka podpirali s slovenskim novcem naše nasprotnike, potem nam ne bode več svetovati. Ali se n. pr. Nemec ravna po onem pravilu? Nikdar! In vendar bi bilo največ tudi njemu svetovati, da izpozna resnico. — Jaz trdim, da Slovencu nij treba judovskih listov podpirati. Kar je namreč v teh listih zoper Slovane pisanega, to ekscerpirajo itak drugi nam prijazni nemški listi in tudi slovenski, torej po tem potu lahko izvé, kaj misli, govori in namerava nasprotnik.

Poljski, češki in drugi slovanski listi svaré pred naročevanjem na judovske dunajske liste. Dolžnost slovenskega novinstva je, da tudi ono to stori iz lastnih ozirov in oziroma na slovensko domoljubje.

„Gazeta Narodowa“ od dne 21. t. m. je pisala, da vsak Poljak, ki se naroči na „Neue Freie Presse“ ali na njemu jednake judovske liste, je izdajalec naroda!

Isto smemo reči i mi Slovenci: Vsak Slovenec, ki podpira nam sovražno židovsko novinstvo, a ne nam Slovanom prijazno, mora se smatrati za izdajalca naroda našega!

Proč tedaj o novem letu z židovskimi cunjami! P—l.

Domače stvari.

— (Občni zbor ljubljanske čitalnice) vršil se bode po navadi na sv. Štefana dan 26. t. m. dopoldne ob 11. uri v čitalni-

zopet trebalo v Meklenburg potovati, ako se ne najde kje kakovšen nemšk učenjak, prijatelj slovanskega starinoslovja, ki bode Kollářov rokopis izdal. Vendar bi dobro bilo, ako bi katero jugoslovansko učeno društvo, postavim: akademija jugoslovanska ali Matica slovenska si prizadelo in skrbelo, da Kollářov rokopis zopet v zemljo avstrijskih Slovanov pride („Zora“ 1872. št. 2). „Dasiravno rajni Kollář glede slovanske mythologične znanosti ni stal na vrhunci, in je pri razlaganju mythov v marsikatero zмотo zabredel, tako je vendar rune zvesto posnel in za slovanskega mythologa nabral hvaležnega gradiva“, piše tam zopet Trstenjak, kakor je bil preje o tem svoj sod izrekel v „Nov.“ I. c.: „Retranske podobe so starinoslovci dolgo za neresnične imeli. Ker mi je ugodilo na noriških rimskih spomenicih simboliko obotritskih božanstev zaslediti, tedaj izgine vsa dvomba o avtentičnosti omenjenih podob in napisov, in Kollářov pre-

tres bode novo luč razširil čez temno starinoslovje slovansko.“

Toliko o Kollářovih delih posneto!

Pripomenek.

Z Janom Kollářom utrnila je jedna najsvetlejših zvezd na slavjanskem nebu; vendar samo na videz. Kajti svit njen ne jenja migljati nad narodom slavjanskim od Severnega do Jadranskega morja, od Krkonoš do Urala, in njegov spomin bode živel od roda do roda. Kollářove kosti leže sicer v zemlji tuje, nemške, v gnezdu germanskega fanatizma in največjega neprijatelja proti vsemu Slavjanstvu; ali duh njegov živi mej Slavjani, pa kar kamen na njegovem piše, istina je denes živa:

Živ je nosil v sreči celi narod,
Mrtev živi v sreči celega naroda.

Slava mu!

Kollářov klic bil je oživljajoča troblja, katere prebudne glasove so Slave sinovi z za-

vzetjem poslušali in z radostnim srcem sprejeli. Na njegovem svetlem duhu so se mnogi drugi prižgali, kateri njegove nauke kot apostoli njegovi dalje širijo, pot k bratovski slogi in ožjej uzajemnosti prikračujejo in uspešno uglajajo. Blagi plod sedanje uže precej krepke narodne zavesti slavjanske vzrasel je na drevescu, katero je v slavjanskem raju bil zasadil umni vrtar — Jan Kollář.

Večna mu hvala! —

Koncu bližajoč se, ponavljam besede Kollářa samega, katere sem postavil za navodek temu članku:

„Co si ty? Rus; co ty? Srb; co ty? Čeh; co ty? jat' Poljak jestem.“

Ditky moje, svornost! nehte to, mluvtce: Slavjan!“

„Národ náš jest veliký, jest najsvětší v Evropě, ale skrze nesvornost od jakživa tak roztrhán, rozdroben a oslaben, žeť ho v celosti sotva svojim jmenovati smíme. Nesvornost slavjanská proměnila se již v historické při-

žnej dvorani. Vrsta obravnavam je: 1. nago-
vor predsednikov, 2. poročilo tajnikovo, 3. po-
ročilo blagajnikovo, 4. nasveti posameznih dru-
štvenikov, 5. volitev dveh pregledovalcev ra-
čunov, 6. volitev 15 odbornikov. Čitalnični
odbor vabi gg. društvenike k obilnej udeležbi.

— (Tombolo) napravi katoliška družba
9. januarja ob 1/2 6. uri zvečer v svojih prostori-
h v dr. Ahačičevej hiši št. 13. na starem trgu.

— (Umrli) je Janez Zaverl, beneficijant v
pokoju, v Višnjevgori 13. t. m. na njegov rojstni
dan, 82 let star po kratke bolezni. Pogreb je
bil 16. t. m., katerega se je mnogo ljudstva
udeležilo. Ginljiv govor je imel gospod dekan
Drobnič.

— (Vipavska čitalnica) napravi
sv. Štefana večer veselico v svojej dvorani v
Tabru. Program je: 1. Godba. 2. Deklamacija:
„Ali smem Slovenec biti?“ 3. Gledališčna pred-
stava: „Berite Novice“, vesela igra v enem
dejanji. 4. Ples. — Vstopnina k predstavi in
k plesu po navadi. Začetek ob 7 1/2 uri zvečer.

— (Iz Cerknice) se nam piše: 26. de-
cembra t. l. ob 6. uri zvečer napravi društvo
„narodna čitalnica“ občni zbor s sledečim
programom: 1. Govor podpredsednika. 2. Po-
ročilo tajnikovo in blagajnikovo. 3. Volitev od-
bora. 4. Posvetovanje o naročbi časopisov.
5. Razni nasveti. K obilnej udeležbi vabi
odbor.

— (Slovenci v Marenbergu), to
so vam čudni patronje. Vsake kvatre enkrat
se dajo v graškeje „Tagesposti“ od je Inega
Nemca hvaliti, da oni jednodušno z nemško-
liberalno stranko vlečejo, kar se pač le toliko
pravi, da se od nemške stranke vleči dajo
in sicer za nos. Pač so duševni ubožci, ki
menda nájajo domačih slovenskih mož, ki bi
jih prav podučili, o čem dan denes gre stvar,
zato so politično nevedni in se dajo od libe-
ralnih Nemcev tujcev in od domačih renegatov,
blapcev tujstva, za tujo nemško narodnost zlo-
rabiti zoper lastno kri.

— (Posnemanja vredno.) Iz Doline
se piše „Edinosti“: Tukajšen učitelj g. And.
Vrtovec predava v čitalnici dvakrat na teden
avstrijsko zgodovino, zemljepisje, slovensko
literaturo in o umnem kmetijstvu. V ne-
deljo 12. t. m. je nastopil prvič v kmetij-
stvu. Čitalnica je bila polna poslušalcev. Z
živimi barvami je govornik slikal napake kme-
tove, ter jih navduševal za umno kmetijstvo.
Govornik, kakor se je sam izrazil, predava baje
po spisih in praktičnej metodi g. J. Kristana,
c. kr. prof. na koperskem izobraževališči.

sloví, cizincům slouží ona za posměch a k
rouhání se nám, my sami na sebe vzdycháme
a nařikáme: my nesvorní Slávové! my roztr-
haný národ! Němci byli v této příčině
moudřejší, ti znali a ustavičně na to pamato-
vali, že každé království samo v sobě rozdě-
lené pustne a dům na dům padá. O bysme
tedy již jednou zmudřeli i my nesvorní, své
hlaví, v ničem se sjednotiti nechtějící Slávové!“
Slavjani! Tako nam kliče prvi Vse-Slavjan
Jan Kollár.

„Slédimo dakle“ — da se poslužim besed
dr. J. R. Razlaga — „glas angjela uzajemnosti
slavenske, budimo složni vsikolici, koji piju
vodu hladnu Volge, Visle, Veltave, Donave.
Daleko smo istinabog! jošće od cilja obćega,
no mislimo, da se možemo vsaki den to bliže
primicati k sverhi blagoj. Jeden narod, jeden
jezik, jedno blago, jedna domovina budi mi-
lemu narodu. Kada jest slava, sreća i blago-
stanje naše utemeljeno i sa domovinom našom

— (Politično slovensko društvo
„Sloga“ v Ormuži) vabi k občnemu zboru.
katerega napravi vtorek 28. decembra ob 1/2 2.
popoldne v gostilni g. Simona Kandriča v Or-
muži. Dnevni red je: 1. Poročilo vodstva o
dosedanjem stanju „Sloge“. 2. Pesen: „Bratje
Slovenci smo!“ 3. O zadnjem papeževe enci-
kliki, govori g. Božidar Raič. 4. Pesen: „Pod
oknom“. 5. O zemljiščnem davku s predlogom,
naj se resolucija sklene zoper povišanje davka
za Štajersko, govori g. Maks Robič. 6. Pesen:
„Na straži“. 7. O trsnej uši, govori g. dr. Ivan
Geršak. 8. Pesen: „Rožica“. 9. O soji in krom-
pirji, govori g. J. Krajnc iz Šalovec. 10. O vo-
jaškeji taksi, govori g. Anton Jesih. 11. Pesen:
„Sredi vasi“. 12. Vpisavanje novih udov in
vplačevanje mesečnine. — Opazka: To zboro-
vanje je javno, udje imajo pravico dopeljati
gostov in dolžnost pridobivati novih udov (§ 5);
gostje vendar nájajo pravice glasovati. Ker
je dosti važnih stvari na dnevnem redu, naj
se tudi množina takih udeležji, ki še društvu
pristopili nájso. Odbor.

— (Za Zagrebčane) nabral je trža-
ški odbor po mestu okolo 3500.

— (Privilegij) je — tako se nam
piše — od visokega c. kr. trgovinskega mini-
sterstva prejel g. Martin Ropas, izdelova-
telj klavirjev pri sv. Jurji ob Taboru pri
Vranskem na iznajdbo posebne metode, po
katereji se dadó po konci stoječe pianine skozi
neko posebno kovinsko ploščo tako napraviti,
da imajo glas enak velikim salonskim klavir-
jem. Ta novica je za naš kraj tem zname-
nitejša, ker je g. M. Ropas poznan kot izvr-
sten in vesten delavec v svojej stroki, vrhu
tega pa tudi iskren narodnjak, ki zasluži, da
slovensko občinstvo pri njem naroča takove
izdelke, namesto pri tujcih. Ropas je jeden
tistih prikaznij, ki jih mej Slovenci v različnih
strokah primeroma ne prereditko nahajamo, on
je namreč samouk.

Razne vesti.

* (Roparji na Hrvatskem.) V krčmo
Blatskovičovo v Mandjelosu sta prišla tuja mož
in žena. Oba sta se izkazala z magjarskimi
potnimi listi. Druzega dné najameta kmeta An-
drijeviča, da bi ju prepeljal v Vukovar. Mej
potom ponudi tujec vozniku piti iz čutare. An-
drijevič je bil čutaro už nastavl, da bi po-
tegnil en krepak požirek, pa se spomni vendar
še o pravem času, da je bilo marsikateremu hr-
vatskemu vozniku na kvar, če je mej potom
od kakega tujca pil, ker morda je pijača stru-
pena. Zato Andrijevič nij hotel piti. Tujec je
bil hud, pričneta se pričkatí in voznik izvleče

živo skopčana, onda možemo reći, da je ona
ponos vsakoga dobroga sinka, da je prava
slika boginje nebeske, da je naša dika, naša
slava, — — vse“. („Zvezdice“, stran 46.)

„Ti pako“ — molimo z istim pesnikom
in pisateljem jugoslavjanskim — „Ti psko,
otče uzajemnosti slavlanske Kolláru! sagrij nas
svojom vrućom ljubavju, koja za vse Slavjane
jednako plamtíše, da budemo vsikolici jeden
duh i jedno tělo, da tako dostojni posta-
nemo one veličine, koja nas po prirodi ide i
čeka u kolu drugih narodov“. („Zora“, zabavn.
jugoslav., 1853, stran 11.)

A za končno geslo naj nam bode klic
Kolláru samega:

„Pracuj každý s chutí usilovnou
Na národu roli dědičné;
Cesty mohou býti rozličné.
Jenom vši všickni mějme rovnou!“

And. Fr. Fékonja.

pištolo iz žepa ter hoče na tujca ustreliti. A
pištola se ne sproži. Andrijevič ubeži in skliče
vaške pandure. Vsi gredo tujcev lovit, a teh
uže nij bilo nikjer več, ušli so bili.

* (Oder podrl se.) V Pragi zidajo fa-
briko za čiščenje špirta. Dne 21. t. m. pa se
je oder na jednej strani s silnim hrupom podrl
ter ubil dva delavca, štirje pa so bili ranjeni.

* (Žaljenje avstrijskega cesarja.)
V Budejevicah je lastnik tamošnjega zverinjaka
nazval dva mlada leva z „Franc“ in „Rudolf“.
Tamošnje državno pravdnístvo je vložilo zoper
lastnika zverinjaka tožbo zaradi žaljenja časti
cesarjeve.

* (Povodnji.) Iz Bruselja se telegrafira
22. decembra, da so tam vode te dni vsled
deževja tako iz strug stopile, da je velika ne-
varnost pred povodnjo. Mesto Huy je vse pod
vodo, železnica Lüttich-Mastrich je pretrgana.

* (Hitra sodba) je uvedena zavoljo
razbojnikov v okolici Sarajeva in Tuzle.

* (V svarjenje.) V Berlinu je nedavno
umrl za pasjo trakuljo neki dijak, ki jo je
nalezel od svojega psa, kateremu je pustil, da
ga je oblizoval. Isto taka oseba je zadela tudi
nekega vrtnarja v Stuttgartu.

Zahvala.

Podpisano šolsko vodstvo si štaje v svojo sveto
dolžnost izreči v imenu šolske mladine najtoplejšo
zahvalo blagemu gospodu Franju Deklevi, trgovcu v
Slavini, kateri se je zavezal celo šolsko leto vse revne
otroke s šolskim orodjem preskrbovati, kar uže od
začetka šolskega leta v obilici žrtvuje. Bog nam ohrani
mnoga leta milega domačega dobrotnika!

Vodstvo ljudske šole v Vremah,
dné 21. decembra 1880.

Franjo Kalin,
voditelj.

Javno priznanje in zahvala.

Lenki Vake, katera je uže 12 let v tukaj-
šnji garnizonskeji bolnici kot kuharica v službi,
izraža se za njeno neutrudljivo marljivost in
vestno oskrbovanje, osobito leta 1878, ko je
imela zaradi vojskinega časa opravka še v
dveh filijalnih bolnicah, javna zahvala in pri-
znanje. (652)

Dunajska borza 23. decembra.

(Izvirno telegrafíčno poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	73	gld.	—	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	73	„	85	„
Zlata rente . . .	87	„	75	„
1860 drž. posojilo . . .	130	„	75	„
Akcije narodne banke . . .	816	„	—	„
Kreditne akcije . . .	258	„	20	„
London . . .	117	„	85	„
Srebro . . .	—	„	—	„
Napol. . .	9	„	38	„
C. kr. cekini . . .	5	„	60	„
Državne marke . . .	58	„	20	„

Učenec,

star 12 do 15 let, zmožen slovenskega in nemškega
jezika, sprejme se takoj v **specijalno prodaj-
nalnico blizu Ljubljane**. Več o tem pri admini-
straciji „Slovenskega Naroda“. (649—3)

Pravi štajerski

sok od ozkega trpotca,

katerega prireja

Jurij Frosch v Gradci,

je skušeno zdravilo zoper kašelj, hripavost,
bolezni na pljučah, v vratu in prsih, katár
dušnikovih vejic in tudi zoper jetiko.
Velika steklenica gld. 1.— z navadilom za
Majhena —.50 / rabo.

Ob jednem priporočam svoj bonbon iz sladú,
štajerskih planinskih zelišč, slezi in trpotca, 1
zavitek 10 kr. (605—5)

Jamčim, da so moji izdelki pravi ter jih
prepuščam vsakemu kemiku, da jih preišče.

Glavna zaloga, od koder se pošilja:

J. Frosch v Gradci.

Dobiva se pa tudi v vseh dobrih špece-
rijskih prodajalnicah in lekarnah tukaj
in v provinci.

Prodajalci dobé opustek.

Zaloge v Ljubljani: Julij pl. Trnkoczy,
lekar; J. Luckmann, trgovec.

Prvi občni zbor

„Tehničnega društva za Kranjsko“
bode

dné 2. januarja 1881. leta

ob 3. uri popoldne v poslopji c. kr. vélike
realke v Ljubljani.

Dnevni red:

1. Določitev proračuna za društveno leto 1881.
2. Volitev društvenega odbora
3. Volitev računskih pregledovalcev.
4. Sklepanje o eventualno nasvetovanih predlogih.

P. n. gospodje društveniki vabijo se k obénu zboru s tem pristavkom, da se društvene pristopnice, ki služijo ob jednem v legitimacijo pri udeleženju obénega zbora, proti plačilu osnovnega doneska 4 gld. (§ 7 društ. pravil) dobivajo pri podpisnem v realnem poslopji (v I. nadstropji, v dvorani za geometrično risanje) od 24. decembra 1880., do 2. januarja 1881. l. V Ljubljani meseca decembra 1880.

Za odbor:
Emil Ziakowski,
c. kr. profesor.

(650—2)

Umetne

(640—3)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem amerikanskem sistemu v **zlatu, vulkanitu ali celuloidu** brez bolečin. **Plombira z zlatom** itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin

s prijetnim mamilom

zobni zdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

Po
ceni

rokotvornim in novošegnim blagom, ter

Po
ceni

G. Schmidl i družnik v Celji

priporočata po najnižjih cenah svojo vsak čas bogato
in skrbno izbrano zalogo:

bombažaste (pavolate) in volnate hlačevine,
raznobarvnega novošegnega sukna za moško obleko,
tiskane bombaževine (pavolate tkanine) ter mnogovrstne
volnate in svilnate tkanine za žensko obleko,
bombažastega, na pol in čisto lanenega platna v vsakej
zaželenej širokosti, za telesno, namizno in posteljno rabo,
volnatih zimskih rut, ter svilnatih, volnatih in bomba-
žastih robcev,
razne tkanine za podvleko (futer),
iz volne pletenega in vsakovrstnega drobnega blaga
na drobno in debelo.

Ako se pismeno želja izrazi in proti vračanju dološljajo
se od vsake vrste blaga vzorci in spiski cen.

Naročila se dobro in nemudoma izvrše.

Šivalni stroji se prodajajo po gld. 5.— in gld. 10.—
cenejše ko dosedaj proti takojšnji plači ali vložnju zadatja
na mesečne obroke po gld. 5.— (643—2)

Po
ceni

št. 38 na ogln glavnega trga, „pri škofu“, na ogln poštnih ulic št. 38.

Po
ceni

Tužba.

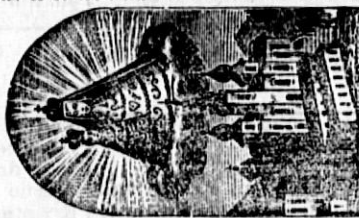
22. decembra:

Pri **Stonu**: Kühnel iz Pulja. — Bruck iz Du-
naja. — Rupnik iz Idrije. — dr. Vošnjak iz Dunaja.
— pl. Csapo iz Linca.
Pri **Mariet**: Urbančič iz Dvora. — Weissen-
steiner, Horn iz Dunaja. — Eichhelter, Khern iz Tr-
bovlja. — Eisbacher iz Laškega.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepreščno izvrstno zdravilo zoper vse
bolezni v želodci

in nepreščno zoper ne-
slast do jedi, slabi
želodec, smrdelo
sapo, naplhnjenje,
kisló podiranje, šol-
panje, katar v že-
lodec, zgago, da se
ne nareja pesek in
pšeno in sléz, zoper
zlatenico, gujus in
bljuvanje, da glava
ne boli (če izvira bo-
lečina iz želodca), zoper
kró v želodci, pre-
obloženo želodec z
jedjo ali piščo,
črve, zoper bolezní na vranici, jetrah in
zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Krensiar, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: le-
karna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti;
lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem
trgu; lekarna Julij pl. Trnkóczy, na mest-
nem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom.
Rizzoli. V Gorici: lekarna A. de Giron-
coli. V Ajdovščini: lekarna Mich. Gu-
glielmo.

Svaritev! Ker se v zadnjem času
naš izdelek posnemlje in ponareja, zato pro-
simo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih
zalozah in pazi naj se osobito na ta znamenja:
Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo
imeti v sklenico vtisneno besedo: Echte Maria-
zeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apo-
theker, sklenica mora biti zapetena z našim
originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na
zavijku, na katerem je podoba Marijinceljske
matere božje, mora biti poleg te podobe utis-
neno sodnijsko spravljeno **varstveno zna-
menje** in zavoj mora biti zapet z našim
varstvenim znamenjem. Izdelki podob-
nega ali istega imena, ki nima jo teh znakov
istinitosti, naj se zavrzijo kot ponarejeni in
prosimo, naj se nam taki slučaj takoj nazna-
nijo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci
in prodajalci. (362—21)

Zahvalno pismo.

Izpisek.

Ko sem porabil 50 steklenic
vašega zdravstvenega piva od
sladnega izlečka, čutim se po-
polnem predrugačenega; zopet
spim mirno, rad jem, ter red-
keje in menj pljujem itd.

Lastne besede ozdravelega.

Bolezni v pljučah in želodci

ozdravljene.

C. kr. dvorni liferant skoraj vseh evropskih vla-
darjev, gospod (645—2)

Janez Hoff,

c. kr. svétnik, lastnik zlatega križca s krono za
zasluge, vitez visokih pruskih in nemških redov,
na Dunaji. Tvorница: Grabenhof 2; tvorniška za-
loga: Graben, Bräunerstrasse 8.

Zaloga: G. Piccoli, Er. Birschitz, lekarja; P. Lassnik, H. L. Wencel, trgovca v Ljubljani. Pietro Vennuti v Gorici.

HOFF-ovo

zdravstveno pivo od sladnega izlečka.

55krat odličeno od cesarjev in kraljev, na-
dalje od princev, princzinj, velikih voje-
vod in knezov.

Sladna čokolada

in
sladni bonbon.

Aklamacija svetovnega občinstva.

Neštevilno ljudij, ki so se ozdravili s Hoffovimi slad-
nimi izdelki, izrazilo je svojo zahvalo najgledljiveje ter delalo
propagando za Hoffova sladna zdravstvena tečna zdravila.
Nemogoče je vse ponavljati. A to je tolažba vsacega bolnika,
ki pravi: Zakaj bi se tudi jaz tako ne ozdravil, kakor mnogo
tisoč drugih? Kar hvalijo zdravniki, kralji in vse občinstvo,
mora biti dobro; vzdržalo se je in dokazalo uže skozi celo
človeško starost, da se v resnici dobro zmirom išče.

Svarjenje! Naj se zahteva samo pravih **Janez Hoff-**
ovih sladnih izdelkov, ki imajo po c. kr.
trgovinskem sodišči avstrijskem in ogerskem registrirano zna-
menje (sliko iznajdbenika). Ponarejeni izdelki družih nimajo
zdravstvenih zeliščnih tvarin ter niso tako prirejeni, kakor
so **Janez Hoffovi sladni izdelki**, oni morejo pa po zdrav-
niške izjavi tudi škodovati.
(Pravi J. Hoffovi sladni bonboni za prai so v plavem papirju.)

Pod 2 gld. se nič ne pošilja.

Zahvalno pismo

iz Budapešte

od 24. novembra.

Vaša blagorodnost!

**Dolžan sem javno izraziti vam s tem
svojo iskreno zahvalo.**

Uže 20 let sem bil na prsih bolan, bljuval
sem gnoj, prai so bile kakor prevezane, nijsem
mogel spati ni jesti. Zdravniki so me sicer zdra-
vili, a bolezen je bila le hujša, moči so me dan
za dnem bolj zapuščale in pri svojih 70 letih sem
uže mislil, da sem pri konci.

Časopisi pa me opozoré na vaše sladne iz-
delke; poskusim tedaj še to zdravilo in ko pora-
bim prvih 10 steklenic vašega zdravstvenega piva
od sladnega izlečka, bilo mi je uže boljše. Pora-
bil sem za tem še 40 steklenic in zdaj sem popol-
nem drug človek, mirno spim zopet, rad jem, plu-
jem menj in redkeje, s kratka, zopet sem precej
okreval. Prepričan sem za trdno, da, ako bi bil
jaz to zdravilo rabil pred 10 leti, zdaj bi bil po-
polnem zdrav.

Vsemogočni Bog ohrani vas še mnogo let, da
si more človeštvo z vašimi dobrodejnimi izdelki
svoje bolezni olajšati in svoje izgubljeno zdravje
zopet doseči. Pošljite mi, prosim, še 50 steklenic
sladnega piva in 10 vrečic sladnega bonbona.

V Budapešti, dné 28. novembra 1880.

Sè spoštovanjem udani

Jakob Goldschein,

Budapešta, Waitzner Boulevard št. 50.